

KORSVANDRING PÅ LANGFREDAG

Langfredag kl 17 inviteres alle til korsvandring oppover Karl Johan i regi av Kirkens Bymisjon med start kl 17.00 på Jernbanetorget. Vi stanser ved ni ulike stasjoner og ender opp utenfor Trefoldighetskirken.

Biskop Kari Veiteberg vil delta, dele ut påskebrød som hun har bakt selv og si noen ord utenfor Stortinget:

- I solidaritet med alle utsatte, alle som lider, bærer vi korset gjennom byen. I denne byen bor det mennesker som utgjør et mangfold av tro og livssyn. Når vi bærer korset gjennom byens gater, bærer vi det ikke høyt hevet for å overbevise noen om at vi tror på det eneste rette. Vi bærer det ydmykt mellom oss og følger i sporene etter Jesus, han som vandret blant fattige og utstøtte. Sammen bærer vi korset i bønn og solidaritet med flyktninger, undertrykte og lidende mennesker i denne byen og i verden, sier Kari Veiteberg.

- Det finnes ondskap, Det finnes mennesker med makt som er uforutsigbare og hensynsløse. Det finnes herskere som forakter svakhet og bare respekterer militær styrke. Det finnes lidelse, svik, vold, avmakt på Lesvos, i Etiopia, i Palestina, i Ukraina, i Libya, i Afghanistan, i Oslo, sier biskopen.

Korsvandring på langfredag er en påsketradisjon over hele verden. I Oslo har den felleskirkelige vandringa blitt arrangert i over 35 år. Karl Johans gate fyller rollen som Via Dolorosa. På de ni ulike stasjonene leses det fra lidelseshistorien i Det nye testamentet etterfulgt av en kort betraktning.

1. Foran Stortinget ca kl 17:35

Tekst: Markus 14:43-52

Betraktning: Kari

Stasjon 3: Eidsvolls Plass – Jesus blir tatt til fange

Vi leser fra Markus evangelium, det 14. kapittel:

I det samme, mens han ennå talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham en flokk som var væpnet med sverd og stokker. De kom fra overprestene, de skriftlærde og de eldste. Forræderen hadde avtalt et tegn med dem: «Den jeg kysser, han er det. Grip ham og før ham bort med sikker vakt.» Og da han kom, gikk han straks bort til Jesus og sa: «Rabbi!» og kysset ham. Så la de hånd på

ham og tok ham til fange. En av dem som sto der, dro da sverdet og hogg etter øversteprestens tjener og kuttet av ham øret. Men Jesus sa til dem: «Dere har rykket ut med sverd og stokker for å gripe meg, som om jeg var en ransmann. Dag etter dag var jeg hos dere og underviste på tempelplassen, men da grep dere meg ikke! Men slik skulle skriftene oppfylles.» Da forlot alle ham og flyktet. En ung mann var i følge med Jesus; han hadde bare et linklede om seg. De grep ham, men han slapp linkledet og flyktet naken bort

(Markus 14:43-52)

Guds ord til Guds folk.

«Dere har rykket ut med sverd og stokker for å gripe meg..»

Jesus let seg gripe, svak og ynkeleg står han der framfor makta: Ein sårbar gud, forsvarslaus, no tatt til fange, snart blir han spytta på.

I desse dagar blir vi nok ein gong mint om at det finnes herskarar som forakter svakheit og berre respekterer militær styrke.

Menneske som har møtt vald og makt og overgrep finst: På Lesvos, i Etiopia, i Palestina, i Ukraina, i Libya, i Afghanistan, i Oslo

Vi står framfor Stortinget , framfor nasjonalforsamlinga.

Fleire av oss har stått her før. Vi her med lys «Evakuer barna fra Moria nå,»

«50 er ikkje nok», ropa vi.

Vi sto her andre fredager enn denne, saman med ungdom «*Fridays for future*». Jorda ropar: «Vern og beskytt meg!

Vi står her no i dag på krossfestingsdagen og oppfordrar alle menneske med god vilje:

Bruk den makta de har til arbeid for rettferd og fred.

Gud gjer ikkje forskjell folk, alle menneske på flukt, same kva tru eller livsyn eller farge på huda dei har, har behov for beskyttelse og vern.

La oss be:

Nådige Gud! Jordens sår er dine sår. Hjelp oss å snu før det er for sent! Gud, beskytt alle mennesker på flukt i verden og for dem som kommer til Norge og Oslo. Hjelp oss å skape en rettferdig og barmhjertig miljø- og flyktningspolitikk. Vern om alle med begrensede rettigheter i vår by og vårt land. Vern om barn på asylmottak og enslige mindreårige asylsøkere.

Alle: Gud, hør vår bønn!

Dorothee Sölle in “Christofascism,” in *The Window of Vulnerability: A Political Spirituality* (1990):

At a mass meeting a thousand voices shouted: ‘I love Jesus’ and ‘I love America’ — it was impossible to distinguish the two. This kind of religion knows the cross only as a magical symbol of what he has done for us, not as the sign of the poor man who was tortured to death as a political criminal, like thousands today who stand up for his truth in El Salvador. This is a God without justice, a Jesus without a cross, an Easter without a cross — what remains is a metaphysical Easter Bunny in front of the beautiful blue light of the television screen, a betrayal of the disappointed, a miracle weapon in service of the mighty.

Vi må konsekvent velja menneske på botn av samfunnet, framfor dei i toppen, dei som dem som blir forakta framfor dei som blir beundra, dei som ikkje noko har Dei som blir trampa på framfor dei som trampar. I Jesus fotspår - Vi hjelper menneskor, inte för att de är kristna, utan för att vi är kristna, som ärkebiskop Antje sade.

Så om du ropar på korståg är du en dålig kristen. Om du vill döda alla muslimer är du en dålig kristen. Extra tydligt är det här på långfredagen. Jesus dog hellre än att slåss. En förlorar-Gud, som identifierade sig så mycket med den här världens svagaste att han dog en fruktansvärd död.

Freden som grundhållning och önskan delar vi med andra religioner. Tillsammans arbetar vi för att Sverige ska vara ett land där religiös frihet råder, där demokrati råder, och där fred mellan ideologier och religioner råder. Det finns många exempel på detta. Extremisternas största önskan, oavsett vilken tillhörighet de har, är att sprida rädsla och så split. Men Stockholm, och Kairo, visade dem att sammanhållning och fred är starkare än så.

Påskens budskap är att liv kommer efter död. Ur fruktansvärda händelser som bombningarna i Egypten och lastbilsattentatet på Drottninggatan växer något nytt och vackert fram. Mer kärlek, mer fred, mer liv.

“When you have more than you need, build a longer table, not a higher fence.”

Solidarity. It should be our first response to people who are fleeing war, poverty and oppression. Let's build longer tables

. En kyrka som gör det är inte främst politisk, den är evangelisk. Icke att förglömma; vi är alla "de utsatta". Gör "dem" inte till en särskild kategori. Vem som helst av oss kan ha kommit "därifrån", vara på väg "dit" eller vara "däri". Utan att det syns. "I prefer a church which is bruised, hurting and dirty because it has been out on the streets, rather than a church which is unhealthy from being confined and from clinging to its own security." Påven Franciskus 2013.

Vi treng det, HÅPET OG LYSET!

Påskebudskapet er at Jesus står opp frå dei døde.

- Frå det mørkaste mørkre trenger lyset seg fram

- det er det vi no går inn denne påskenatt , påskelyset blir bore inn i mørket , vi syng : Kristus er oppstanden, Ja, han er sannleg oppstanden.

Og i morgen PÅSKEMORGEN SLUKKER SORGEN.

Kanskje ser sola danse, Et egg: Livet som bryt igjennom..

For meg er dette eit tegn på håp, og det håpet treng vi no, meir enn før.

Det er nesten alltid de fattige og mest marginaliserte i verden som blir hardest rammet. De som har gjort absolutt minst for å skape problemet. Den urettferdigheten er ikke til å leve med

Fred, det betyr ikkje krig, ikkje masseutryddingsvåpen. Vår tale bør vere fred, fred og nei, nei.

MAKTER OG MYNDIGEITER : Når vi har meir enn vi treng, bygg lengre bord, ikkje høgare gjerder.

Glad påske til dykk alle! Eg lurte på om de kunne hjelpe meg med nokre praktiske utfordringar. OK? Du går inn på eit kjøpesenter og skal kjøpe ei saks. Men mannen bak disken er DØV. Kva gjer du då? (Saks) Riktig, det var det eg visste, de er til å stole på. Så går du vidare og skal kjøpe ein HUND. Men ho bak disken er BLIND. Kva GJØR du då? (Voff, bjeff). Du kunne jo berre sagt at du ville ha ein hund. (Latter?)